

Allakka jatkuu

Vuoden vaihtumisen myötä julkaistaan monenlaista tilastoa. Niillä jaillaustutellaan, mitä kulunut vuosi minkälaisilla mittareilla mitattuina meille itse kullekin oli.

Suuren maailman maanjäritykset ja tsunamit kuin myös järjestöiltä tuntuvat sodat ja surmaamiset – niin karkeitakin ovatkin – tuntuvat kaukaisilta, ei niinkään itseä koskevat. Meitä itseämme tuntuu lähellä ovat menneet joulu – ja joululahjojen vaihtovii- kot, kun se vyötärönmitta oli unohtunut, vai olisiko peräti muuttunut.

Jo lokakuun lopulla alkaneet alennusmyynnit saattoivat tuoda nieltäviä yllätyksiä, kun kaikella tavalla ei ollutkaan vaihto-oikeutta. Halpaa kun oli, niin eniten kismittit todeta, että nyt se olisi taas paljon halvempi kuin silloin. Taisi mennä vyötärö tarkkailuun.

No, tuo on niitä kaupallisen joulun ilmiöitä, joita toivottavasti mahdollisimman harvalle sattuu, sillä onhan hyvän mielen sisällyttämisen lahjaan arvokkaampi kuin sen materiaa- lisen hinta.

Jouluhan on juhla, joka aukaisee ihmismie- len muisteluille ja monasti herkillekin ajatuk- sille jouluisia, joita eri tavoilla on vuosien var- rella vietetty.

Paljon on perinteitä, joita ei ole katsottu tar- peelliseksi muutella, ja yksi sellainen on joulu- pöytä kunkin omalle paikalleen istuminen. Melkein meidän jokaisen kohdalle tulee joulu, jolloin jonkun läheisen paikka on tyhjä. Ensim- mäisenä jouluna eron jälkeen tunne on voimak- kainen, ja mielestään haluaa nähdä hänet vielä siinä omalla paikallaan, ja surun tunne valtaa mielen ja sydämen.

Vuosi vaihtui, ja tämä 2012 onkin oikein en- nusteiden vuosi. Tilastojakin on tehty jo pitkään siitä, miten käy ekakierroksella, ja tarvitaanko toinen kierros, ja ketkä sinne pääsevät. Tosin pikkuisen kaukaiselta ne yhden henkilön vaalit tuntuvat, mutta onhan se kansalaisvelvollisuus tullut aina tehtyä.

Sitten ne toiset vaalit, jotka ovat syksym- mällä. Niihin vaaleihin voimme jo valmistautua kiertelemällä aktiivisesti kahviteltajien äärellä tasapuolisesti kyselemässä, että milläs sen kanjonin kattaisit.

Sitten on se allakan lopetus, joka on moneen tieteeseen vedoten haluttu todistaa, että ajan- lasku loppuu Raafaelin päivään tänä vuonna. Olkoon todisteita monilla ennusteilla, mutta kyllä tuo kotimainen allakka lupaa vielä Sennin nimipäivätkin pidettäväksi. Tuollainen aikamme lopun todistelu varmasti vielä tulee monella ta- valla tarkasteluun, kun ajankohta lähestyy.

Mitähän uuden vuoden lupauksia vielä voi- si tehdä? Vai olisiko parasta siirtää lupaukset seuraavalle vuodelle? Seurailla vain maailman tapahtumia ja toivoa vaan, että Kymijoki pitää suuntansa ja muutenkin virtaukset pysyvät suotuisina.

Virrat ja virtaukset tosin päätivät oikein pa- hasti, kun Tapani pisti tulemaan. Tulipa taas selvä syy nostaa energian hintaa, että saa- daan tuotto pysymään ennallaan, kun ne optio vievät niin paljon. Ja eikös ne linjojen lä- hellä oleet puut jo kaikki kaatuneet, joten kai ne virrat saadaan kulkemaan seuraaville kustu- poluille ilman maakaapeleita. Ketäs tuosta sormella osoitat!

Luonto on menneen vuoden aikana tosi use- asti ja todella monella tavalla voimansa esiin tuonut ja ihminen yhä uudestaan joutunut kai- kissa kisoissa pienuutensa myöntämään.

Kuitenkin: Myötätuulta kuluvalle vuodelle!

PS. Jollet ole kaikkea sitä pesunestettä huikannut, niin otapa pala vaikka puhdasta vessapaperia, kastele sitä siihen glykolein ja pyyhkaise pyyhkiänsä sulat, niin jopa taas nä- kyy! Siis ne pyyhkiänsä viikset pyyhkäistään.

Seppo Rytkölä
Puheenjohtaja
Karhulan
Liikkeenharjoittajat ry

Malmingin Restec, oppimis

Malmingin teollisuus- alueen katukuvaa on viime vuosina suuresti kohentanut **Restec Finland Oy**. Oival- tavasta yrittämisestä kerty- neellä kassavirralla raken- nettu menestys näkyy sekä ympäristössä että Asiakastie- don Maakunnan vahvimpien listoilla. Suurmiitynkadulla ovat Miehikkälän suurimman veronmaksajayrityksen vajaa 10 työpaikkaa.

Suurravintola-alan maa- hantoujatuksen perustajan **Tapio Taipaleen** (64) tarina on esimerkillinen, eikä menestys olisi ollut mahdollinen ilman digiteknologian nopeaa omaksumista, ennakkoluolot- tomuutta ja euroa.

- **Sieltä samasta Miehik- kälän** Taipaleen kylästä hän sitä, vastaa Tapio kysymyk- seen sukulaisuudesta **Reijo Taipaleeseen**, sillä Tapiolla- kin oli oma orkesteri 1990-lu- vulla. Rummut ovat edelleen paukuteltavissa toimiston ta- kahuooneessa milloin vain.

Taipaleen autotallista ja pakettiautosta, alkoi Tapion yritystoiminta 1994, ja hän rekisteröi Miehikkälään yri- tyksen nimellä **Kymen Säh- kölaittehuolto**. Muutamassa vuodessa yritys oli siinä ja- massa, että nimelle oli tehtä- vä jotakin, koska lähetykset muualta Euroopasta tulivat nimellä **Firma Kymen**; ääkkö- set osoittautuivat riesaksi.

- Saksassa helsinkiläisen insinöörin kanssa junassa matkustaessamme keksimme uuden nimen, kansainvälises- ti ymmärrettävän lyhenteen "restaurantteknikaasta". Vielä italialaistyylisen lihava fontti logolle, niin Restec Finland -nimi rekisteröitiin vuonna 2000, tuotemerkki 2003.

Karhula on hyvä keskus-

Ilmakuva hahmottuu hyvin Miehikkälän suurimman veronmaksajayrityksen Restecin toimintakeskus Suurmiitynkadulla. Oikealla uuden taitekaton alla entinen Kymen Paineosan toimitalo, vasemmalla pieni talo on entinen KTK ja keskellä uusi varastohalli.

paikka maanlaajuisesti toimi- valle maahantuonti- ja tuk- kuliikkeelle. Niinpä Taipale yhdisti omistukseensa Suur- miitynkadulta 1960-luvulla rakennetun KTK:n tilauskes- kuksen ja Kotkan Paineosan entiset tontit. Hän kunnosti vanhat rakennukset ja raken- nutti keskelle 8 metriä korke- an varastohallin 2009-10.

Pääosin lattialämmitettyä tilaa on nyt yli 1200 neliötä ja kylmävarasto päälle. Sini- sen kokonaisuuden ajanmu- kaisine neuvottelu- ja asia- kaspalvelu- sekä myynti- ja huoltoiltoineen yhdistää uusi teräsaitea.

Taipaleen tarina pohjau- tuu työtä tekemällä hankit- tuun sähkötekniseen osa- amiseen, asiakkaan tarpeiden ymmärtämiseen ja palve- miseen digiteknologia itse

opiskellen ja hyödyntäen. Taipale on mainio esimer- ki klinikäisestä oppimisesta varsinkin, kun hän ei kuulu nuoreen ikäluokkaan, jon- ka nähtiin hyödyntävän di- gitekologia yritysmenes- tykseksi.

Tapio harrasti elektroniik- kaa nuorena ja suuntasi oppin Kotkaan **Sähköliike Tehoon** 1969. Kodinkonehuoltomie- hen osaaminen kasvoi, ja uuta oppia tuli vuodesta 1985 **Waaramaalla** suurkeittiö- laitehuoltajana. Sitten alkoi yrityskaupakeittiö, jonka lop- putulemana Taipaleen työ- antaja **KRT-Yhtymä** meni konkurssiin 1990-luvun alun lamamyllerryksessä.

- Ei autannut muu kuin aloittaa oma huoltotoiminta, ja pian sainkin Metoksen piir- huiolto-oikeudet. Huoltojen ohessa aloin myydä varaosia,

myöhemmin laitteita. Euroop- palaisilta messuilta etsin parha- haat mahdolliset tavarantoi- mittajat, joista suurin päämies on nyt saksalainen Bartscher. Näissä hankinnoissa ja asiak- kaiden tarpeiden toteuttami- sessa pärjääminen perustuu pitkään huoltomiestaustaan – sekä hirveän hyvään Restecin henkilökuntaan, joka vuosien varrella on tähän kertynyt, Tapio kertoo.

Tapion poika **Sami** (30) on mukana nyt huoltopuolella, ehkä isän jälkiä kulkemassa. Hän on ollut Restecillä vuode- sta 2001 alkaen erilaisissa työtehtävissä.

Ollennainen oivallus koko palvelussa on ollut katalogi, jonka Tapio Taipale edelleen tekee alusta alkaen itse.

- Olin ajatellut, että tietoi- konetta minun ei ikinä tarvit-

Eila Koivistolle timanttiristi

Hautaustoimisto Pulliaisen yrittäjäpariskunta **Petri** ja **Sirpa Puustinen** palkit- si joulun alla **Eila Koiviston** (70) Suomen Yrittäjien ansioristin timanttiristillä 50-vuotisesta työstä hauta- ustoimistotalalla.

Eila Koivisto tuli töihin miehensä omistamaan **Karhulan Hautaustoimistoon** 1961.

Vuonna 1965 **A. Hännisen** **Hautaustoimiston** Kot- kansaarelta hankkivat omis- tukseensa **Helena** ja **Pekka Pulliainen**, ja kuusikym- menluvun lopulla **Pulliaiset**

ostivat myös **Lammimäen** **hautaustoimistot** Kotkas- ta sekä Karhulasta. Näissä liikkeissä Eila Koivisto pal- veli yritystä sekä asiakkaita 50 vuotta.

Vuodesta 2006 yritystoi- mintaa jatkoivat Sirpa ja Petri Puustinen, joita kaikki hau- taustoimistotyöt osaava Eila Koivisto on autanut näihin päiviin asti, eläkkeelle jää- täänkin.

Petri Puustinen kiinnitti timanttiristin Eila Koiviston pukuun kiitoksena 50-vuotisesta työstä hautaustoimistossa.

Mihin ennu- tuksiin uskot?

Emilia Ahonen, Ristinkallio
- Ilmaston lämpenemiseen, on se niin selvästi todistettu.
- Ja sääennustuksiin.

Juuso Klaavu, Karhula
- Aika paha...
- En usko oikein minkäänlaisiin ennustuksiin. Joo, tuleehan maailmanloppu joskus, joo.

Ismo Kurvinen, Otsola
- No... Sääennustuksiin, ainakin puoliiksi.
- Ja kyllä minä uskon, että ilmastokin voi muuttua.